

Forfatter: Holberg, Ludvig

Titel: Udrag fra Første Brev til en højvelbaaren Herre. 1728

Citation: Holberg, Ludvig: "Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret", i Holberg, Ludvig: *Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret*, udg. af F. J. BILLESKOV JANSEN ; Volmer Rosenkilde , Rosenkilde og Bagger, 1969-1971, s. 143. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-holberg12-shoot-idm140252801680496/facsimile.pdf> (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Værker i tolv bind 1: Natur- og folkeret

klærede at den Ord for Ord vilde blive trykt som den var holdt. Fontenelle talte ogsaa meget rosende om Danskerens Indsats paa det videnskabelige Omraade.

Der er dem der paastaar at der er lige saa mange Biblioteker i Paris som i hele Kongeriger andre Steder i Verden, og de tager ikke meget fejl. For ud over de tre offentlige, Mazarins, St. Victors og Advokaternes, kan ethvert Kloster og ethvert Kollegium glæde sig over at have sit eget Bibliotek, som man nemt kan faa Lov til at benytte. Jeg havde tidligere ofte besøgt Bignons særdeles velforsynede Bibliotek, men det var nu tillige med sin Bibliotekar som sunket i Jorden. Biblioteket var nemlig blevet overført til England af den berømte Law, som havde købt det, og Bibliotekaren var blevet sat i Fængsel, hvor han havde siddet og kukkeluret i flere Aar. Jeg er ikke rigtig klar over hvad Bormann har lavet, men jeg var paa det danske Folks Vegne forfærdelig ked af at det var gaaet ham saadan. Jeg var bange for at Bignon skulde tænke ondt om Danskerne. Der var nemlig kort Tid efter en anden af vores Landsmænd, en vis Matthias Bagger, der ved Bignons Hjælp var blevet ansat som Tolk ved det kongelige Bibliotek i Paris, havde faaet sin Løn paa Forskud og lige saa stille var stukket af. Denne omvandrende Ridders Livshistorie burde udkomme paa Tryk som et Eksempel paa Vankelmod og Ustadighed. Jeg vilde gerne skrive den selv, hvis jeg havde Materialer til det; men jeg har kun Kendskab til enkelte af denne danske Tigellius' Bedrifter – dog nok til at give et Billede af en vag og ustabil Karakter og vise hvordan han skiftede Bopæl, Religion, Sind, Arbejde, Væremaade lige som andre skifter Skjorte, og teede sig som en Evighedsmaskine i Menneskeskikkelse.

Da jeg for ti Aar siden var i Paris, troede jeg at der kun var to offentlige Biblioteker. Paa dette Tidspunkt kendte jeg nemlig ikke Advokaternes Bibliotek. Det er nok lille, men meget bekvemt, for det ligger centralt og er saadan indrettet at man selv kan tage Bøgerne frem. Det havde